

अत्रा रयिवृध इत्याद्याः षट् याज्यानुवाक्याः । द्वे वायुदेवत्ये त्रिष्टुभौ वसिष्ठ-
दृष्टे । शुक्लो हि वायुरिति श्रुतेः श्वेतो वायुः यान्नियुतोऽश्वात् सिषक्ति सेवते ते
नियुतः समनसः सममनस्काः सन्तो वायवेऽर्थाय वितस्युर्विशेषेण तिष्ठन्ति । की-
दृशान्नियुतः पीवोऽत्रा पीवः पुष्टमन्नं येषां तान् नकारलोपः प्रकृत्यान्तःपाद-
मिति [पा० ६. १. ११५.] पीवोऽत्रानित्यत्र संध्यभावः । तथा रयिवृधः रयिं धनं
वर्धयति तान् । कीदृशः श्वेतः सुमेधा शोभना मेधा बुद्धिर्यस्य । नियुतामभिन्नीः
अश्वानामाश्रयणीयः । एवमश्वयोगे वायुना कृते नरो मनुष्या ऋत्विजः विश्वा इत्
विश्वानि सर्वाण्येव स्वपत्यानि शोभनापत्यप्रापकानि चक्रुः कर्माणीति शेषः ॥२३॥

राये नु यं जज्ञतू रोदसीमे राये देवी धिषणा धाति देवम् ।

अथ वायुं नियुतः सश्चत स्वा उत श्वेतं वसुधितिं निरेके ॥ २४ ॥

इमे रोदसी व्यावापृथिव्यौ यं वायुं जज्ञतुः उत्पादयामासतुः नु क्षिप्रम् किम-
र्थम् राये धनायोदकतृपाय । धियं सनोति ददाति धिषणा वाक् देवी देवं वायुं
धाति धारयति शपो लुक् राये धनाय । रोदस्योः सद्भावेऽपि वायुं विना जगद्धा-
रणाशक्तेर्वायुरुत्पादितः । धिषणेति ह्रस्वमार्थम् । अथ अथ उत्पत्त्यनन्तरमेव उ-
त निश्चितं स्वा नियुतो निज्ञाश्वा वायुं सश्चत सश्चले सेवले षच् सेवने पुरुष-
व्यत्ययः । वा निरेके निर्गतः रेकः रेचनं रेकः शून्यता यस्मात् तादृशे बहुज-
नाकीर्णे स्थाने । कीदृशं वायुं श्वेतं श्वेतवर्णम् । तथा वसुधितिं वसुनो धनस्य
धितिर्धारणं यत्र तम् धनस्य धारयितारम् ॥ २४ ॥

आपो हृ यद्वृहतीर्विश्वमायन्गर्भं दधाना जनयन्तीरग्निम् ।

ततो देवानां समवर्ततासुरेकः कस्मै देवाय हृविषा विधेम ॥ २५ ॥

द्वे प्रजापतिदेवत्ये त्रिष्टुभौ हिरण्यदृष्टे प्रथमा अधिका । आपो हृ वाऽइद-
मग्रे सलिलमेवासेति [११. १. ६. १.] ब्राह्मणमेतयोः कण्डिकयोर्निदानभूतं बो-
ध्यम् । हृ प्रसिद्धौ यत् यदा पुरा आपो जलानि विश्वमायन् प्रापुः । कीदृश्य
आपः बृहतीः बृहत्यो महत्यः बहुलाः । तथा गर्भं हिरण्यगर्भलक्षणं दधानाः